

maatte vise sig, at gjøre Anstrengelser for at faae det bedre ordnet lidt efter lidt — om det nu maa betragtes som mere eller mindre uheldigt, skal jeg lade staae hen — har der dannet sig en staaende Praxis, som det vilde være vanffeligt nu at rulle. Jeg troer derfor, at det er meget forklarligt, at man skræmmes tilbage fra at gjøre Forsøg paa at gjøre væsentlige Forandringer i saa Henseende. Ganste vist kunde der ogsaa være Tale om mindre væsentlige Forandringer, og den ærede Finantsminister har saaledes fremhævet adskillige, om hvilke jeg troer man med Føie kan være berettiget til at sige, at de alle vilde forandre Sagen noget til det Gode, og til hvis Gjennemførelse det, efter min Mening, ikke engang vilde være nødvendigt at gjøre positive Skridt til at forandre Instruxen for Statsrevisionen, da det let vil sees, at den bestaaende Fremgangsmaade mere hidrører fra en vistnok urigtig Fortolkning af de gjældende Bestemmelser end fra disse Bestemmelser selv. Saalænge den Anskuelse gjør sig gjældende, at Rigsdagen ved at votere Finantsloven voterer, hvad den ikke voterer, saalænge er der ingen Mulighed for at faae en Forandring gennemført; naar derimod denne Anskuelse opgives, naar Finantsministeren med al den Styrke, som han er istand til at lægge i sine Bestræbelser for at faae dette Forhold ordnet, vil virke hen til at faae — især i den Afdeling af Rigsdagen, hvis Indflydelse paa Finantsloven jo er og maa være aldeles overveiende — den Mening gjort gjældende, at det dog virkelig ved Finantslovens Behandling er de paa Finantsloven opførte Summer, der i Henhold til de stedfundne Voteringer blive lovligt gjældende og bindende, men at de Oplysninger, der have været meddeelte i skrevne Bilag til Finantsloven, og som ganste vist have en stor Betydning og en vis Art af bindende Karakter for Regjeringen, dog ikke kunne siges at være saaledes lovlig bindende, at en Afvigelse fra dem kan kaldes en Overskridelse af Finantsloven, vilde der allerede derved være overmaade Meget vundet, saa vilde det deraf være en Selvfølge, at det Udtryk, at Statsrevisionen skal paasee, at ingen Overskridelser finde Sted, og at den skal gjøre Indstilling om saadanne til Rigs-

dagen, undergaaer en ganste anden Opfattelse. Statsrevisionen vilde snart komme efter, uden at nogen ny Instrux behøvede at udfærdiges; at Overskridelse ikke længere forstaaes paa den Maade, at der derved tænkes paa Overskridelse af de enkelte smaalige Beløb, som kunne staae omtalte i et skrevet Bilag til Finantsloven. Jeg troer derfor, at naar man maatte dele min Anskuelse, at der virkelig for Diebliffet ikke finder Misbrug Sted af en saa truende Karakter med Hensyn til Regnskabsaflæggelsen fra Ministeriets Side, at der nu skulde være Anledning til at forsøge paa at gjøre store Anstrengelser for at faae en anden Praxis gjort gjældende end den, der nu har en lang Arrækkes Hævd for sig, og at man derfor for Diebliffet ialtsald alene kunde tænke paa mindre væsentlige Forandringer, som ikke kunde siges saaledes at fuldstaae tidligere tagne Beslutninger, saa vil man see, at disse ikke engang nødvendig maatte medføre nogen- somhelst Forandring i de vedtagne Instruxer eller i de Loves Form, som nu vedtages af Rigsdagen, men at det væsentligt kun er Opfattelsen af den Maade, hvorpaa disse Ord fortolkes, som det kommer an paa. Jeg kan ikke Andet end udtale min fuldkomne Overensstemmelse med den høitærede Finantsminister, naar han har troet, at der vilde være vundet, og det ikke saa Lidt, ved at en saadan Opfattelse kunde gjøre sig gjældende; men jeg deler ikke den Tro, som det synes, at den høitærede Finantsminister er tilbøjelig til at nære, at det saa meget let skulde kunne lade sig gjøre. Jeg troer slet ikke, at det vil være saa let at faae denne anden Anskuelse af Finantsloven til at gjøre sig gjældende og at faae denne anden Fortolkning indført i Praxis.

Den ærede første Taler (Bjerring) har ogsaa særligt henledet Opmærksomheden paa et Par af de enkelte Punkter, der foreligge til Afgjørelse under nærværende Affnit, og jeg skal ligeledes knytte et Par Bemærkninger dertil. Det vil sees, at det væsentlig angik Udvalgets Forslag om, at et Sædtillæg for et Honorar maatte komme til at passere, medens Statsrevisionen har indstillet, at det ikke skulde passere. Herom har nu den ærede Taler bemærket, at for Revisionen stod Sagen ganste